

denne sal nu har indset, at vi er nødt til at have dem med for at lave en dækkende beskrivelse, som også kan bruges i europæisk sammenhæng, så vi kan sende det samlede værk til EU og vise, hvordan vi ser på sagen, når hele processen er færdig.

Vi havde en god debat om landdistrikterne tidligere på året, og den 29. februar 1996 vedtog Folketinget en glimrende dagsorden, som vi er tilfredse med. Men vi er nok knap så tilfredse med, hvad der er sket siden. Vi troede, den ville sætte en masse ting i gang, og at der ville blive indkaldt til møder, og at de udvalg, det blev besluttet at nedsætte, ville blive nedsat. Men hvordan er det egentlig gået med at komme i gang? Vi har ikke set mange resultater endnu. Det er vi skuffede over, og det er en af grundene til, at vi har rejst debatten i dag. Vi vil gerne være sikre på, at den vedtagne dagsorden ikke kun er et stykke papir, der bliver krøllet sammen og smidt hen i et hjørne, og vi ønsker, at de hurtigtarbejdende udvalg, der skulle nedsættes, kommer i gang.

Vi har ikke hørt noget endnu, og jeg vil gerne benytte lejligheden her til at spørge ministeren, om han er vidende om, hvor langt det er kommet? Hvor langt er man kommet med hele trafikudviklingen? Der skulle jo nedsættes hurtigtarbejdende udvalg. Eller hvor langt er man kommet med byfornyelsesudviklingen og overførsel af midlerne til landdistrikterne? Jeg ser ikke, det er kommet i gang. Det vil vi gerne efterlyse svar på, og jeg tror, debatten her i dag vil være en god mulighed for at komme frem med det. Jeg var lidt skuffet over, at det ikke var indeholdt i ministerens indledende redegørelse. Det var jo et oplagt sted at fortælle, hvad man havde gjort. Jeg har noteret mig, at hr. Aage Brusgaard også har efterlyst de konkrete ting, der er gjort og er sat i gang, og jeg synes, vi skylder at få det inddraget i debatten her i dag.

Et af punkterne i dagsordenen går ud på, at der opstilles nogle forskellige valgmuligheder. Det vil være en styrke, når man udsender redegørelsen på ny og starter forfra, at man netop skitserer en eller måske to alternative og væsentlige muligheder for, hvor man kan fremme noget. Man kan se af mange af høringssvarene, at mangelen på muligheder har gjort folk tvivlrådige, så de siger: Det virker lidt løst, det smuldrer lidt mellem fingrene på os, hvad menes der egentlig med det her? Men navnlig når der er andre forslag, er det lettere at forstå. Enhver ting har som bekendt en modsætning,

og de modsætninger vil åbne folks øjne for, at sådan og sådan kunne man også gøre. Jeg skal i den forbindelse rose ministeren for at have givet tilsagn om at ville gøre det.

Med hensyn til den generelle åbenhed kan man heller ikke sige andet, end at ministeren overholder den på mange områder. Men der er altså en måde, vi kan gøre det bedre på, og det vil vi gerne have fremmet med denne debat.

Derudover er der en del snak om trafik, og i vores landdistriktsdagsorden var vi jo også optaget af at få sat trafikdebatten i gang og få den sat på andre spor. Men det, vi læser om i redegørelsen, er jo højhastighedstog og de store, overordnede kommunikationslinjer, og der er en meget lille vægtning af trafikken og trafikproblemerne i landdistrikterne. De telebusser, vi talte om i den seneste debat, vil vi gerne have på banen. Vi er indforstået med og føler det naturligt, at der også i landdistrikterne er nogle tilbud til dem, der ikke har eller ikke vil have egen bil. Vi har ikke hørt meget om det i debatten i dag, men jeg regner med, at ministeren får mulighed for at redegøre for det i sit næstfølgende indlæg.

Sluttelig vil jeg sige lidt om byspredning. Selv om det kun har været et lille tema i debatten, er vi enige om, at byspredning er noget, vi skal passe på. Vi skal passe på ikke at gøre det til et helligt princip, når vi samtidig ved, at vi måske selv synes, det en gang imellem er allerskønnest at bo i et øde hus på landet med udsigt over hav og fjord. Vi er godt klar over, at alle ikke kan bo sådan, men vi skal passe på ikke at gøre det til noget forfærdeligt, for det er dog sådanne steder, det er smukkeste at bo. Vi skal have en lidt mere afbalanceret holdning og ikke hakke så meget på de lande, der har valgt en anden byggestil. Jeg synes ikke, vi skal være så selvgede, at vi gør det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg beklager, at jeg ikke var hurtig nok, da hr. Martin Glerup havde ordet før, for hr. Martin Glerup rørte jo ved det, der vel er essensen i redegørelsen, nemlig at der bor 4 millioner mennesker i byerne og 1 million på landet, og at de 4 millioner i byerne også skal have et sted, hvor de kan komme på rekreation. Det er helt klart.

Hr. Martin Glerup har et problem med at trække redegørelsen tilbage. Men man kunne måske sige, at det, der nu er udgivet, er første del, som omhandler de 4 millioner i byerne, og